گلابو (ناول)

(مینه کې د پای ټکی نشته، صرف کامې دي، کامې!)

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

.............کتاب پېژندنه:...

د کتاب نوم: **ګلابو (ناول)**
لیکوال: **نعمت الله رحیمي**
اړیکه: **Niamatullahr3@gmail.com**
کمپوز: **خپله لیکوال**
د خپریدو کال: **2021 زېږدیز ـ ۱۳۹۹المریز کال**

....

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنیزو رسنیو د خپرولو حقوق له لیکوال سره خوندي دي!

ډالۍ:

زما د هري بريا لامل قدرمن ورور رفيع الله رحيمي ته!

۲۰۱۹ میلادي کال - کابل

د پسرلني سمستر د پیل لومړۍ ورځ ده، غالب د ښوونځي څخه د فراغت څلور کاله وروسته پوهنتون پیل کړی له لمانځه وروسته یې د ځان تیارولو باندې پیل وکړ ۶:۳۰ کیدونکې وې غالب یې د مور خونې ته ورغی ویې ویل:

- ادې! زه ځم

غالب منډه کړه مور یې ورپسې ورغله غږ یې کړ:

- زویه! یو څه خو وخوره کنه بیا ولاړ شه

غالب غږ کړ:

- نه مورې! لاره اوږده ده وروسته خو بیا موټر هم نهٔ پیدا کیږي هلته بهٔ یو څهٔ وخورم

- ښه زویه! ځانته پام کوه

غالب ولاړ د کلي کوڅه کې خپل ملګري ولید ملګري یې وویل:

- واه واه! زموږ د سیمې روښانه څراغ آخر هم بل شو

غالب ودرید ویې ویل:

- مطلب ؟

- خو وروسته له څلور کالو پوهنتون پیلوې کۀ ډېر نه وي نیمه ورځ خو به زموږ غوږونه آرامه وي

غالب مُسک شو ویې ویل:
- ځه بې غمه شه! نیمه ورځ نه پوره ورځ نۀ راځم

غالب ولاړ د سړک پۀ سر دریدلی و شیبه وروسته یو موټر راغی پکې کښیناست او ولاړ...

د کابل پوهنتون ته ورسید پوهنتون ته دننه شو شا وخوا یې وکتل ویې ویل:
- سم لوی ځای دی

د اقتصاد پوهنځي تعمیر ته دننه شو خپل ټولګي ته دننه ولاړ یو هلک موبایل لاس کې نیولی و د ډزو غږونه راتلل نور څوک نۀ ښکاریدل غالب وویل:
- دا هم پیجي کوي!

مخکې ولاړ په دریم قطار کې کښېناست څو شیبې وروسته څو انجونې راغلې لومړۍ ورځ وه ځکه ټولګی بې رنګه ښکاریدو ګړۍ وروسته محصلین زیات شول کم کم صنف ډک شو غالب لهٔ ځینو هلکانو سره معرفي شو د پوهنتون لومړۍ ورځ همداسې تیره شوه...

د مازدیګر وخت کیدونکی و، غالب کورته را ورسید خونې ته دننه شو، مور او ورور یې ناست غالب کښیناست ورور یې وویل:

- هن! راغلې څنګه وه لومړۍ ورځ؟

- څنګه به وه؟ تاسو زه خپل زړه ته چیرته پریښودم زما د ریاضي جمع او منفي لا ندي زده اقتصاد بهٔ څه زده کړم

ورور یې غلی شو شیبه وروسته یې وویل:

- غالبه! هرڅه بهٔ دې زده شي خو زه د ځان لپاره نهٔ وایم ستا پهٔ ګټه وایم، دا انځورګري چې ته یې کوې دا د وخت تیرولو ته ښه ده خو راتلونکي کې بیا پهٔ درد نهٔ خوري

- مننه مننه! چې زما پهٔ فکر کې یې خو وبه ګورو چې اقتصاد له ما څهٔ جوړوي داسې نه چې نهٔ ددې دین پاتې شم نه د سادین

غالب له خونې ووت، خپلې خونې ته ولاړ، د سبا ورځې اندیښنې یې کولې چې ګواکې سبا بهٔ درسونه پیل وي خو وخت یې اندیښنو ته پام نه کولو همداسې پهٔ تیریدو و، شیبه وروسته یې مور ور غږ کړ:
- غالبه! زویه راځه ډوډۍ تیاره ده

غالب ولاړ...

ډوډۍ یې وخوړله، بیرته خپلې خونې ته ولاړ لمونځ یې وکړ او ویده شو...

شپه سبا شوه، د چرګانو بانګونه تر غوږ کیدل غالب پاڅیدو اودس او لمونځ یې وکړ، له لمانځه وروسته یې ځان تیار کړ او د کور څخه وتلو پر وخت یې ورور ولید ویې ویل:
- تهٔ خو سخت لیواله یې او بیا وایې اقتصاد مې نهٔ خوښیږي خو دومره وختي روان یې
- یاره! پهٔ یو کې مې نهٔ پریږدې

غالب همداسې روان شو، پوهنتون ته ورسید ټولګي ته دننه شو، ټولګی تش و ځوک نشته وو، له څوکۍ یې خاورې پهٔ کتابچه ټک وهلې او کښیناست لهٔ جیب یې موبایل را وویست فیسبوک یې خلاص کړ، همداسې موبایل کې بوخت و چې د ټولګي دروازه

خلاصه شوه غالب شاته ور وکتل، یوه انجلۍ ولاړه وه، له خیرې ډېره معصومه او په رنګ ښکلې وه انجلۍ وویل:
- وبښئ د اقتصاد لومړي سمستر ټولګی همدا دی

غالب د انجلۍ ښایسته ته په کتو کې غرق و، انجلۍ بیا وویل:
- اوووی! اورې

غالب وویل:
- هو هو همدا دی

انجلۍ ټولګي ته دننه شوه، غالب همداسې ناست ؤ او په فیسبوک کې بوخت و، په غلطۍ کې ترې یوه ویډیو پلې شوه یو آواز شو:
- په شنو پټو کې ناست یمه نو خو نو

ویډیو یې ژر بنده کړه انجلۍ څټ ته را وکتل او یو دم په خندا شوه غالب وویل:
- وبښه! غلطۍ کې پلې شوه

انجلۍ په خندا وویل:
- دا هغه کسکر دی هههه
- ته یې څهٔ پیژنې؟
- ماته مې خور په واټسپ کې لیږلې وه ویډیو...

غالب لهٔ ځانه سره وویل:
- نه نه خبرې بهٔ نهٔ زیاتوم ګني بیا به فکر وکړي چې له چانس ګټه اخلم

ویې ویل:
- ښه ښه

انجلۍ غلې شوه، غالب هغسې فیسبوک کې بوخت و چې انجلۍ بیا وویل:
- وبښه
- اممم مهرباني څه د ویل؟
- ما ویل چې تقسیم اوقات درسره نشته
- نه تراوسه خو یې ندی راکړی

څو شیبې وروسته، نور محصلین هم راغلل ټولګی ډک شو د غالب څنګ ته یو ځوان کښیناست غالب وویل:
- ستا نوم څه دی، دلته خو ټول لکه مړي غوندې ناست دي څوک له چاسره خبرې نهٔ کوي

هلک مُسک شو ویې ویل:

- زما نوم شوکت دی، او ما هم زړه نشو کولای چې تاسره خبرې وکړم

- نه خو ښه وو چې ما خبرې وکړې گني د پوهنتون دوره بې له ملگرو سخته وي

غالب او شوکت تر ډیره پهٔ کیسو بوخت و، پهٔ څو ساعتونو کې داسې ملگري شول لکه له کلونو چې یو بل پیژني...

د لومړي ساعت د کوچني اقتصاد لیکچر ختم شو تفریح شوه ډېر محصلین د باندې ووتل خو غالب او شوکت لا پر خپل ځای ناست وو غالب وویل:

- شوکته! یو څهٔ ووایم خاندې نه؟

- نه ته خو ووایه

- هغه انجلۍ باندې مې زړه بایللی

شوکت پهٔ خندا وویل:

- ههه! څنگه دومره زر لا یې پیژنې هم نه

- وبه یې پیژنم خو بس اوس زړه سره څه کولای شو...

شوکت یوه شیبه غلی شو، ویې ویل:
- هسې هغه خو دومره ښکلې هم نده، دغه شاته یې چې ناسته ده دا انجلۍ ډېره ښکلې ده
- ههههه! نه نو زه سبق ته راغلی یم، داسې هم نه چې هرچا باندې مئین شم
- اممم! زړه دې خو ګُمان مې نشي چې هغه به خوشي تاته وګوري هم

غالب مُسک شو ویې ویل:
- ته صبر وکړه زما یو هنر شته چې ټول به بیا راته وګوري...

دویمه ورځ هم تیره شوه غالب کور ته راغی بیک یې څټ ته اچولی و نور هرڅهٔ یې ورسره بیرته کورته یوړل خو زړه یې پاتې و ځکه خو غالب بې تابه ښکاریدو...

کور ته دننه شو خپل بیک یې کیښود او بیرته د باندې ووت د کور مخې ته ناست و چې ملګری یې را ښکاره شو ویې ویل:
- غالبه!

غالب سر ور پورته کړ ویې ویل:
- څه دي؟

- راځه کنه ګیم ته زه اوس آنلاین کیږم یو ټېي ډي ایم به وکړو

غالب غلی و ملګري یې بیا غږ کړ:
- سمه ده کنه؟

غالب ورو وویل:
- زه نور پابجي پریږدم د فرمان کسکر شعرونه ګورم

ملګری یې پهٔ خندا شو ویې ویل:
- ته خو ادبیات نهٔ وایې چې شعرونه ګورې

ملګری یې ولاړ، ماښام کیدونکی و د شپې ډوډۍ یې وخوړله او خپلې خونې ته ولاړ...

تیاره د سبا پهٔ سوچونو رڼا شوه، لمر بیا پر ځمکه خور ؤ غالب د پوهنتون پهٔ لور روان شو...

د ګڼه ګوڼې له عمله لږ ناوخته ورسید ټولګي ته دننه شو خو لا استاد نهٔ ؤ راغلی څو انجونې ناستې وې له یوبل سره یې خبرې کولې یوې انجلۍ وویل:
- دا نو څهٔ رقم شو! وای فای شته پاسورډ یې نشته

غالب لهٔ ځانه سره وویل:
- زویه! همدا یې وخت دی یو کار وکړه

خپل بیک یې کېښود، لنډه شیبه وروسته د تختې سر میز باندې لپ ټاپ ته نږدې ورغی لګیا ؤ پکې چې شیبه وروسته یې لپ ټاپ لوی سکرین ته وصل کړ ویې ویل:
- دا د وای فای پاسورډ دی کهٔ د چا پکار وي...

بیرته خپل ځای ته راغی شوکت د واره وویل:
- دا د څنګه پیدا کړ؟
- ههه! ته نشې پوهیدلی بس پرېږده یې

شوکت ټینګار وکړ ویې ویل:
- خو بیا هم دا خو هرڅوک نشي کولای

غالب له شیبې چوپتیا وروسته وویل:
- هسې دا اقتصاد زهٔ پهٔ خپل زړه نهٔ وایم زما مینه له انځورګرۍ او کمپیوټر ساینس سره ده او دا شیان مې پخوا زده کړي وو ما ایتیکل حیکینګ ویلی ده

استاد ټولګي ته دننه شو، ډېرو انجونو شاته د غالب خواته ورکتل خو هغې هيڅ له کتابچې سر نهٔ پورته کولو...

لومړی ساعت خلاص شو، شوکت وويل:
- ياره! دا احصائيه خو بيخي سخته ښکاري زهٔ ځم يو څهٔ وخورم وړی شوم بيخي

شوکت ولاړ غالب ټولګي کې ناست و او پهٔ قلم يې لوبې کولې، چې شيبه وروسته شوکت پهٔ خندا راغی غالب وويل:
- څه شوي؟؟ چې خوشحاله يې

شوکت مُسک شو ويې ويل:
- د انجلۍ نوم مې درته پيدا کړی
- ريښتيا!؟
- هو خو دا انجونې ډېرې تيزې دي دومره کم وخت کې يې بيا يې د واټسپ ګروپ جوړ کړی ده
- ښه خو تا يې نوم څهٔ وليدلو؟
- ياره خو هلته ناسته وه موبايل ته مې ور وکتل بل چا ميسج کړی و ليکلي وو " ښنګه يې ګلابو"

غالب په غوصه وویل:
- نه نو دا نوم خو د هغې له ځیرې سره هیڅ نه جوړیږي

غالب غلی شو، له ځان سره يې ویل:
- ګلابو! امممم، یانې ګل ببو، نه نه! یو وار حاضري جوړه شي خپله به مالوم شي

غالب څو شیبې غلی ؤ، بیا یې له ځانه سره وویل:
- که نوم یې ګل ببو وي، دا خو زما د نیکونو د وخت نوم دی

له همدې سره استاد ټولګي ته دننه شو، شور ماشور ختم شو ټولګي کې چوپتیا خوره شوه چې دروازه ټک ټک شوه یو ځوان ؤ غږ یې کړ:
- یو کس دې په یوه پاڼه کې د ټولو نومونه ولیکي بیا یې د پوهنځي دفتر ته راوړئ چې حاضري مو چاپ شي

غالب لاس پورته کړ ویې ویل:
- زه به یې ولیکم بیا یې دروړم

کس بیرته ولاړ غالب شوکت ته وویل:
- ته یوه تشه پاڼه راکړه

شوکت پاڼه ورکړه ویې ویل:

- یاره! د یو نوم لپاره دومره زحمت وباسې

- ته غلی شه! زه پوهیږم چې څه وکړم

غالب ولاړ د څو کسانو نومونه یې ولیکل چې د هغې نوبت را ورسید ورغی، ویې ویل:

- وبښه نوم او د پلار نوم ؟

انجلۍ سترګې را پورته کړې غالب ته یې وکتل او په مُسکۍ لهجه یې وویل:

- ګلابو... نه وبښه، هوسۍ د پلار نوم عبدالغفور

غالب په لړزیدلو لاسونو نوم ولیکلو هوسۍ وویل:

- یخه تبه لرې لکه چې کُرونا یې

غالب ورو وویل:

- د مینې تبه ده اغلې ګلابو

هوسۍ په غوصه وویل:

- په دغه نوم یوازې زما نږدې ملګرې ماته غږ کوي، په خپل حد کې اوسه

غالب غلی روان شو...

رخصتي شوه خو غالب خپه ښکاریدو شوکت وویل:
- یاره نو ته زړه مه خوره ټولې انجونې دغسې کوي لومړیو کې وروسته به هرڅه سم شي
- پریږده یاره! ژوند کې مې مینې ته وخت نهٔ ورکولو چې مئین شوم اوس مینه ماته وخت نهٔ راکوي

شوکت د غالب پهٔ اوږه لاس کیښود ویې ویل:
- غم مکوه زه درسره مرسته کوم ما داسې ډیرې ستونزې حل کړې دي

غالب څهٔ ونهٔ ویل، لنډه شیبه وروسته شوکت بیا وویل:
- هسې یاره تاته یې څهٔ وویل چې داسې خپهٔ شوې

غالب سوړ اسویلی وویست ویې ویل:
- یاره زه یې تر تأثیر لاندې راغلم لاسونه مې ریږدیدل ویل یې تبه لرې ما وویل د مینې تبه لرم اغلې گلابو نور غوصه شوه

شوکت یو دم پهٔ خندا شو ویې ویل:

- هههه! څومره ساده یې نو دومره ژر خو د مینې په اړه هیڅ مه وایه لومړی یې له ملګرتیا پیل کړه
- نه نه! زما نهٔ ملګرتیا نهٔ کیږي انجونو سره مې ملګرتیا کله هم نده کړې

د غالب او شوکت لاره جُدا شوه غالب د خپل کور په لور روان شو او شوکت د خپل منزل...

- یوه ورځ وروسته

غالب په ټولګي کې ناست ؤ، شوکت راغی کښیناست غالب غلی ؤ شوکت وویل:
- څهٔ شوي زړګیه؟ ولې د شعر بند دی؟

غالب په غوصه وویل:
- پریږده یاره اعصاب مې خراب دي
- هسې ستا لپاره مې ټوله شپهٔ سوچونه وکړل یوه لاره مې پیدا کړه

غالب شوکت ته رډ رډ وکتل ویې ویل:

- تیر یم ترې، ماما مې رېښتیا وایي چې انجونو او بس پسې بهٔ منډې نه وهې، ما یوه غلطي وکړه

شوکت مُسک شو ویې ویل:
- ته مئین نهٔ یې دروغ وایې، پهٔ مینه کې د پای ټکی نهٔ وي صرف کامې وي کامې...
- ښه سیي ده زه مئین نهٔ یم خو ته خپله خبره وکړه څهٔ سوچ د کړی؟
- نه اوس یې نه وایم تا اول نازونه وکړل
- اووف! ووایه نو
- ښه گوره د رخصتۍ وخت کې بهٔ ورشې او کتابچه بهٔ ترې وغواړې ووایه چې ما نوټ ونهٔ لیکلو همغه پرونۍ تبه بهانه کړه
- ښه نو پهٔ کتابچه څهٔ وکړم؟
- کتابچه بهٔ ځان سره کور ته یوسې خپله شمیره بهٔ پکې ولیکې سبا بهٔ یې ورکړې

غالب پهٔ غوصه وویل:
- پرېږده یاره زهٔ شمیره چاته نهٔ ورکوم خو کتابچه اخلم ترې کهٔ خپله یې شمیره لیکلې وه ښه گني هیڅ

د رخصتۍ وخت کيدونکی و غالب په انجلۍ غږ وکړ:
- هوسۍ !

انجلۍ شاته را وکتل ويې ويل:
- څه دي؟
- اممم ما نوټ ندی ليکلی ناروغ يم که کتابچه د راکړې...
- گوره زما خط خراب دی پرې پوی به نشې
- پوهيږم پرې ته يې راکړه سبا يې حتماً درته بيرته راوړم

هوسۍ کتابچه ورکړه رډ رډ يې ور وکتل ويې ويل:
- گوره که کُرونا وې نو له ما لرې اوسه او بل اوس خو به کتابچه درکړم خو صنف کې نور هم شته بل ځل يې له بل چا واخله

غالب کتابچه ترې واخيسته خپل پر ځای کښيناست او شوکت يې په ښټ ووهلو ويې ويل:
- ستا د لاسه يې دومره ليکچر راکړ

پوهنتون رخصت شو غالب کورته راغی...

کورته ورسید بې سلامه دننه شو مور یې وویل:
- عجیبه وخت شو، خلک سبق وایي عقل یې ډېر شي ستا خو ورځ په ورځ کمیږي
- ولې څهٔ مې کړي؟
- دې بوډۍ مور ته یو سلام نه اچوې
- ښه سلام! بس سیي شو؟

پهٔ غوصه خپلې خونې ته دننه شو، څو شیبې همداسې ناست ؤ، کتابچه یې را واخیسته او لهٔ غوصې یې کتابچه څیرې کړله او پهٔ همدې غوصه کې خوب غلبه پرې وکړه ویده شو...

ګړۍ وروسته یې سترګې پرانیستې څو شیبې غلی ناست ؤ، یودم یې لهٔ ځانه سره وویل:
- آه دا ما څهٔ وکړل د بیچاره انجلۍ ټول نوټونه مې ورته برباد کړل

پهٔ همدې افسوس کې شپهٔ سبا شوه، پوهنتون ته روان شو وختي ورسیدو د پوهنتون پهٔ بڼ کې تر یوې ونې لاندې ناست ؤ شیبه وروسته هوسۍ راغله د پوهنځي تعمیر ته دننه کیده چې غالب ور غږ کړ:
- وبښه! څو شیبې وخت راکولای شې
- څه! څه شوي؟

- يو وار راشه دلته کينه

هوسۍ ور روانه شوه، همداسې ولاړه وه غالب وويل:
- کينه
- نه کښيناستو ته وخت نهٔ لرم ژر ووايه هرڅه چې وايې

غالب پورته ور وکتل، هوسۍ بانړه لهٔ يو بل سره ور وستل غالب وويل:
- ستا د نوټونو کتابچه رانه ورکه شوې

هوسۍ څهٔ ونه ويل او همداسې روانه شوه، شيبه وروسته غالب هم ټولګي ته ورغی، ټولګي ته دننه شو...

پر خپل ځای ناست ؤ لا ټولګی تش ؤ ځينې محصلين نهٔ وو راغلي يوه انجلۍ دننه شوه او د غالب څنګ ته پر څوکۍ کښيناسته ويې ويل:
- زما نوم وړانګه دی، هغه اول قطار کې کينم
- ښه
- امم! ما ويل چې ته خو پهٔ دې شيانو پوهيږې زما موبايل کې يوه ستونزه ده راته جوړ بهٔ يې نهٔ کړې

غالب د هوسۍ خواته ور وکتل ويې ويل:

- نه زهٔ نهٔ پرې پوهیږم

وړانګه لا ناسته وه چې شوکت راغی غالب وړانګې ته وویل:
- کهٔ زحمت نهٔ کیږي پر خپل ځای کینه دا زما د ملګري ځای دی

وړانګه خپل ځای ته ولاړه، شوکت کښیناست ویې ویل:
- اوه! یاره ستا مینوال خو ډېر زیات شوي
- غلی شه یاره
- ښهٔ خو څه یې ویل؟
- خودا موبایل کې یې څه ستونزه وه
- ښه خو څنګه شوه د کتابچې مشوره څهٔ ګټه یې وکړه

غالب پهٔ شوکت ور پورته شو ویې ویل:
- خاورې مشوره! زه به له تاسره ګورم

شوکت منډې کړل او غالب ورپسې ؤ، د پوهنتون بڼ کې دواړه ودریدل ستړي شول شوکت وویل:
- خیر خو ګوره یوه بله مشوره درکوم
- نهٔ یې غواړم ستا دا بیکاره مشورې
- ته خو غوږ شه باور وکړه دا بهٔ ګټه وکړي

غالب او شوکت دواړه کښیناستل شوکت وویل:

- داسې بهٔ وکړې چې هغې انجلۍ سره بهٔ اړيکې وساتې ارواه پوهنه وايي چې کومه انجلۍ درسره مينه لري او له بلې انجلۍ سره د وګوري نو اور پرې بليږي کيدای شي داسې څهٔ نا څهٔ خو وشي، نور د خپل زړه...

لنډه شيبه وروسته غالب وويل:

- يعنې اوس ورشم موبايل يې جوړ کړم ورته او د ځان پهٔ خاطر د هغې زړه هم مات کړم؟

- نه زهٔ خو نهٔ وايم چې ياري ورسره وکړه، ملګرتيا ملګرتيا...

غالب پهٔ سوچ کې ډوب شو شيبه وروسته يې وويل:

- ريښتيا! فلمونو کې مې هم همداسې ليدلي

- نو زهٔ خو تاته خوشي مشوره نهٔ درکوم

غالب او شوکت د ټولګي په لور روان شول، غالب يې پر ځای کښيناست شوکت راغی ويې ويل:

- پاخيږه! دلته څه کوې؟

- څه بهٔ کوم؟ ولې

- تراوسه مې څهٔ ويل درته ورشه ثواب وګټه

- ثواب؟

- هو! د انجلۍ موبايل ورته جوړ کړه

شوکت ټینګار وکړ غالب یې په زوره له خپل ځای پاڅولو د انجلۍ خواته ور روان شو ویې ویل:
- وبښه اغلې!

انجلۍ مخ ور واړؤ ویې ویل:
- مهرباني وکړه؟
- مخکې د ویل چې موبایل کې د څهٔ ستونزه ده مرسته وکړم؟

انجلۍ پهٔ غوصه وویل:
- د موبایل ستونزه بهٔ حل شي خو ستا نه، غرور دې کم کړه زما موبایل بهٔ جوړ شي

غالب ناهیلی بیرته خپل ځای ته راستون شو، شوکت وویل:
- خیر زړه مهٔ خوره له فطرته بدبخت یې

څو شیبې دواړه چُپ وو، شوکت پهٔ خندا شو ویې ویل:
- ههههه! هغه شعر ریښتیا ؤ چې دیوالونه چې کاږه شي چپه کیږي تا ولې مخکې نازونه کول انجونې کهٔ ناز وکړي خیر خو هلک ولې ناز وکړي؟

غالب پهٔ غوصه وویل:

- خوشي چتې مشورې راکوې یوه هم ګټه نهٔ کوي

شوکت تک سور واوښت، شیبه وروسته غالب وویل:
- وبښه! یاره غوصه وم

شوکت څهٔ ونه ویل، غالب بیا وویل:
- خیر ده نو ته هم اوس داسې مکوه

شوکت مُسک شو ویې ویل:
- هههه! وګوره ماته دې یو دوه زارۍ وکړې درسره پخلا شوم، همداسې د انجونو سره هم اوسه، یو لوی عالِم وایي:
- انجونې د ناز ټوټې دي، او د نړۍ تر ټولو پیاوړی کس هم د ښځې مُسکا ته اړتیا لري

غالب رډ رډ ور وکتل ویې ویل:
- ښه ده، خو! دا لوی عالِم څوک ؤ؟

شوکت پهٔ خندا وویل:
- هههه! نور څوک ستا د ماشومتوب ملګری شوکت خان
- هههه ښه خو د ماشومتوب ملګری؟

- هو ما د ماشومتوب ملګری نهٔ درلود هغه هم ته یې اوس وروسته بهٔ هم اوسې

استاد ټولګي ته راغی، د احصائیې ساعت ؤ استاد هوسۍ ته ګوته کړه هوسۍ وویل:
- ما ښایې؟
- هو تاته وایم، تیر درس ووایه

هوسۍ شاته وکتل غالب ته یې پهٔ غوصه کتل غالب نظر ترې غلا کړ ځان یې لهٔ شوکت سره بوخت کړ، استاد بیا غږ کړ:
- ولې غلې یې؟

هوسۍ هیڅ ونهٔ ویل همداسې غلې وه استاد وویل:
- کینه! ټول داسې خدای وهلي یاست له لومړیو ورځو درس نهٔ وایئ

غالب شوکت ته وویل:
- وګوره د همغه لوی عالم مشورې د لاسه خوارکۍ د ټولو مخ کې وشرمیده

شوکت څهٔ ونه ویل، شیبه وروسته استاد وویل:

- دا لپ ټاپ ولې سکرین سره نهٔ وصلیږي څه بې ډیلسپلینه ټولګی مو دی

استاد یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:
- نماینده مو څوک دی؟

یوه انجلۍ پاڅېده ویې ویل:
- نماینده خو مو لا ندی ټاکلی خو ټول غواړي غالب نماینده شي

استاد ټولګي ته یو نظر وکړ ویې ویل:
- غالب څوک دی؟

غالب څه عکس العمل ونهٔ ښود شوکت غږ کړ:
- دا دی غالب

استاد وویل:
- غالبه! نور ته نماینده یې ورشه د پوهنتون د آی ټي له ټیم یو کس راوله چې دا سکرین وصل کړي ستونزه یې لویه ښکاري

غالب له شیبې چوپتیا وروسته وویل:
- استاده! پهٔ دیوال باندې یوه پاڼه ده د آی ټي برخې شمیرې لیکلې زنګ ورته ووهه او زه نماینده ګي نشم کولای

- ښه خو نماینده ګي ولې نهٔ کوې؟
- زه دا د مزدورۍ کار نشم کولای

ټولګي کې ټول پهٔ خندا شول، استاد موبایل له جیب را وباسلو ویې ویل:
- ښه غلي شئ درسي وخت ضایع کیږي زه زنګ ووهم چې یو کس راشي دا بلا وهلی جوړ کړي

څو شیبې وروسته یو کس راغی، لپ ټاپ کې لګیا شو شوکت غالب ته وویل:
- وګوره! دا کس انجونو ته ځان ښایې چې ګواکي زه خو هم یوه پرزه یم

غالب غلی ؤ، هیڅ یې ونهٔ ویل پنځه دقیقې ووتلې کس له لپ ټاپ سر را پورته کړ استاد تهٔ یې وویل:
- نن ګذاره وکړئ، ستونزه یې لویه ښکاري

ددې خبرې سره غالب د واره لهٔ خپل ځای پاڅید د تختې مخې ته ورغی، ایچ ډي ایم آی کیبل یې له لوی سکرین وویست بیرته یې ور

واچولو د لپ ټاپ سکرين پر لوی ټلويزيون ځرګند شو غالب په غوصه وويل:

- چا ګمارلی يې؟ داسې ستونزې د سافټوير نه، د هارډوير وي په ځای ددې چې انجونو ته وګورې يو ځل به دې کيبل کتلی ؤ

کس غلی ؤ، څه يې ونه ويل او همداسې ولاړ...

لومړی ساعت خلاص شو ټول له ټولګي ووتل وړانګه، شوکت او غالب په ټولګي کې ناست وو شوکت وويل:

- زه يو وار دباندې ځم زړه مې تنګ شو

شوکت ولاړ غالب ناست ؤ، شيبه وروسته وړانګه راغله ويې ويل:

- وبښه يو ځل خپل موبايل راکړه
- ولې؟
- يو زنګ وهم زما د موبايل چارج ختم دی

غالب موبايل ورکړ شيبه وروسته د وړانګې له لاسي کڅوړې د زنګ شرنګهار وخوت غالب وويل:

- دا څه دي؟ چارج نشته

وړانګه مُسکۍ شوه ویې ویل:
- نورې خبرې بهٔ بیا واټسپ کې کوو

ولاړه بیرته پر خپل ځای کښیناسته همدې وخت کې هوسۍ ټولګي ته راغله، شیبه وروسته یې شوکت هم راغی د وخت پهٔ تیریدو ټولګی ډک شو غالب وویل:
- ګوره شوکته ددې انجلۍ نیت راته ښهٔ نهٔ ښکاري
- کومه انجلۍ؟
- همدا وړانګه، اوس یې پهٔ چل زما شمیره واخیسته هسې نه ماته بې ځایه هیلې پیدا کړي زه ړوند یم زه بې له خپلې ګلابو بل څوک نهٔ وینم
- نه یاره ته یې مه پریږده چې هیلې وزیږوي مانا دا چې کهٔ یې پیغام ولیږو له اوله یې سر ور خلاص کړه
- ګورو به چې څه نیت لري

د دوهم ساعت استاد راغی غالب لاس پورته کړ لهٔ استاد یې د باندې تللو اجازه واخیسته کتابتون ته ولاړ څو شیبې غلی ناست ؤ، شیبه وروسته یې له جیب موبایل را وباسلو د واټسپ د میسج شړنګ شو خلاص یې کړ لیکلي وو:
- چیرته ولاړې؟

ژر یې شمیره وکتله خو کومه شمیره چې وړانګې ډایل کړې وه هغه شمیره نهٔ وه بیرته یې واټسپ خلاص کړ پر پیغام پاڼه یې ولیکل:
- څوک یې؟

لنډه شیبه وروسته پیغام وکتل شو خو څه ځواب یې ورنکړو بیا یې پیغام ولیکلو:
- څوک یې ووایه ګني بلاک کوم دې؟

دا ځل آفلاین شو، غالب موبایل کیښود، لنډه شیبه وروسته یې بیرته را واخیست پروفایل یې خلاص کړ له شمیرې د لاندې لیکلي وو:
- ~ګلابو~

د لنډې شیبې لپاره غالب پهٔ هوا ګرځیدو لهٔ ځانه سره یې وویل:
- آه! زما پام نهٔ ؤ، یو وار دا شوکت نهٔ وي؟

ژر یې واټسپ خلاص کړ پیغام یې ولیکو:
- ګوره شوکته! داسې ټوکې مې نهٔ خوښیږي

لهٔ همدې پیغام سره واټسپ آنلاین شو لنډه شیبه وروسته د پیغام ځواب راغی:
- ګلابو.. وبښه هوسۍ د پلار نوم عبدالغفور

غالب حک حیران ؤ، همدې وخت کې شوکت هم کتابتون ته راغی د غالب څنګ ته پر څوکۍ کښيناست غالب موبایل په لاس کې نیولی ؤ او همداسې یې د واټسپ پیغام پاڼې ته کتل شوکت وویل:

- د چا په یاد کې ډوب یې؟

غالب شوکت ته موبایل ور وښود ویې ویل:

- وګوره

شوکت ټول پیغامونه وکتل ویې ویل:

- واه ته خو ډېر تکړه یې وخته دې شمیره ترې واخیسته

- آه! یاره ما نه شمیره ترې اخیستې نه مې ورکړې جالبه خو همدا ده چې زما شمیره یې له کومه کړې؟؟

- ته لږ سوچ وکړه حتماً تا ورکړې څه پیریان خو نلري

- نه خو بس مخکې هغه وړانګې شمیره واخیسته بس

- ښه ته ترې وپوښته چې شمیره یې له کومه کړې

غالب پیغام ولیکو:

- هرڅوک چې یې خو زما شمیره تا له کومه کړه

شیبه وروسته د پیغام ځواب راغی:

- نه پوهیږې چې ټولګي کې یم اوس پوښتنې مکوه

غالب موبایل بند کړ بیرته ټولګي ته ولاړ او خپل کتابونه یې را واخیستل کورته ولاړ...

ګړۍ وروسته کور ته را ورسید دروازه یې ټک ټک کړه څو شیبې دروازه خلاصه نهٔ شوه موبایل یې لهٔ جیب را وویست کوچني ورور ته یې زنګ ووهلو شیبه وروسته د کور دروازه خلاصه شوه غالب پهٔ غوصه وویل:

- چیرته مړه یاست یو ساعت کې دروازه نهٔ خلاصوئ

کوچني ورور یې سر ښکته اچولی ؤ ویې ویل:

- کور کې څوک نشته ما پیجي لوبه کوله ایرپاډز مې غوږونو کې و ځکه مې ټک ټک وانه وریدلو

- یو خو دې خدای ددې پبجي بیخ وباسي لمونځ او اودس مو هیر کړی شپه او ورځ پبجي پبجي...

غالب یې خپلې خونې ته روان شو ورور یې لهٔ ځانه سره وویل:

- ستا د لاسه هم ډراپ رانه پاتې شو هم یې مړ کړم

غالب شاته ور وکتل ویې ویل:

- غبږ دې اورم، کهٔ داسې د جنګ شوق لرې سرحد ته ولاړ شه چې در مالوم شي

غالب یې خونې ته دننه شو کښیناست لهٔ ځانه سره یې وویل:
- دا څه لوبه روانه ده آخر؟

د پیغام شرنګ شو، واټسپ یې خلاص کړ لیکلي وو:
- وړانګه زما د ښوونځي ټولګیواله ده ما ورته وویل چې ستا نمبر واخلي ځکه ما نشو کولای، ته په ما مئین شوی یې دا خبرې ټول ټولګیوال کوي او ټولګي کې زموږ یو ګاونډی دی د واره یې زما ورونو ته خبر ورکړی ؤ، زه دلته د مینې او مئینتوب لپاره نهٔ راغلم کهٔ نهٔ غواړې څه در وشي نو لهٔ ما لرې اوسه دا د دواړو پهٔ ګټه ده

غالب د پیغام له لوستلو وروسته د ګلابو نمبر بلاک کړ او شوکت ته یې زنګ ووهلو ټولې خبرې یې ورته وکړې شوکت وویل:
- یاره ته څومره ډارن یې مینه بهٔ داسې وي
- خبره د ویریدو نده زهٔ خو هلک یم خو هسې نه زما د مینې پهٔ خاطر هغه انجلۍ پوهنتون کې بدنامه شي
- ته هم ښه وایې خو خیر سبا به خبرې کوو

موبایل یې بند کړ، غالب پریوت خوب غلبه پرې وکړه ویده شو...

را ویښ شو، خونه کې تیاره خوره وه موبایل ته یې لاس کړ سکرین بَل شو ویې ویل:
- آااه! ۱:۲۴ دا څهٔ ډول ویده شوی یم اوس به دا پاتې شپه څنګه تیروم

د موبایل ډېټا یې روښانه کړه، لنډه شیبه وروسته یې ډېټا بیرته بنده کړه د موبایل فلش یې روښانه کړ خپل بیک یې را واخیست د خوب ګولۍ یې را واخیستې ویې خوړلې بیرته پریوت او ویده شو...

شپه د ګولیو په زور تیره شوه، تورې وریځې تر سترګو کیدې څو شیبې وروسته تیز باران پیل شو غالب د باران شړنګهار اړ کړ سترګې خلاصې کړې را ویښ شو ژر یې د موبایل ساعت ته وکتل پهٔ منډه یې ځان تیار کړ له خونې یې د باندې ووت کوچنی وړور یې په پیبجي بوخت ؤ، غالب وویل:

- غټې سریه! کور کې څوک نشته ۹:۳۰ بجې شوې دي کفر کیدو کهٔ د راویښں کړی وای

وروړ یې غږ وانه وریدلو غالب د باندې ووتلو د کور انګړ کې موټر ولاړ ؤ بیرته دننه شو پهٔ لوړ آواز یې وویل:
- د لالا موټر ولې پهٔ کور کې دی؟
- پرون یې کوم ملګري سره ؤ سهار یې کور ته راؤست او چغې مه وهه کوڼ نهٔ یم

غالب لهٔ ځانه سره وویل:
- ناوخته هم ده لالا خو هسې نشته موټر به بوځم

د موټر کلیٔ یې را واخیسته وروړ یې پهٔ پېجي بوخت ؤ او غالب موټر وباسلو د پوهنتون پهٔ لور روان شو...

پوهنتون ته ورسیدلو موټر یې پارکینګ کې ودرولو د پوهنځي خواته روان ؤ، دری ځوانان یې مخې ته راغلل ویې ویل:
- وبښه! یو ځل راشه لږ کار درسره لرو

غالب بې لهٔ څه ویلو ورغی ویې ویل:
- څه خبره ده؟

یو ځوان وویل:

- د کومې انجلۍ خوبونه چې وینې او ځوروې یې زموږ د تره لور ده، کۀ بل ځل مو ورسره ولیدې بیا لۀ ځانه ګیله وکړه

غالب وویل:

- ههههه! ګواښ دی؟

- هرڅه چې فکر کوې همغه

- ځئ ځئ! کۀ مې مینه کړې نو د چا لۀ پلار هم نۀ ډاریږم

یو بل ځوان وویل:

- ته پوهیږې زما پلار څوک دی؟ لږ سوچ کوه بیا خبرې کوه

غالب روان شو ویې ویل:

- تاسو مالداره خلک خپل پلرونه نۀ پیژنئ تل همدا وایئ " پوهیږې پلار مې څوک دی، پوهیږې پلار مې څوک دی"

همداسې روان شو، شیبه وروسته د پوهنځي تعمیر ته دننه شو د ټولګي دروازه یې خلاصه کړه د آخر قطار پر یوه څوکۍ کښیناست ناوخته رسیدلی ؤ لومړۍ ساعت خلاص شو تفریح شوه شوکت یې څنګ ته راغی ویې ویل:

- راځه کنه خپل ځای باندې کینه

- نه نه نور پهٔ هغه سپیره ځای نهٔ کینم
- خو ولې؟
- بس خوند يې رانکړ ما له هغې سره د وادهٔ کولو نیت لرلو خو هغه راپسې د کوڅې لنډغر رالیږي

شوکت هیڅ ونهٔ ویل ولاړ او خپل کتابونه يې را واخیستل د غالب څنګ ته پر څوکۍ کښیناست غالب وویل:
- ته نو ولې راغلې
- ولې ملګرتیا ده نو مجبور یم

غالب وخندل، تفریح خلاصه شوه د بازارموندنې استاده ټولګي ته دننه شوه شوکت وویل:
- ډیرې خبرې ونکړې دا ښځه سړی ډېر بې عزته کوي ګوره
- ههههه! بس نور مې شرافت پریښود خاندم خبرې کوم هسې نه فکر وکړي چې زړه يې را مات کړ داسې بهٔ وکړم چې راپسې مړه شي خو زهٔ به يې څیرې ته هم ونهٔ ګورم
- نه یاره ستا مینه داسې وه؟
- آه مینه مې کړې وه ځکه خپه شوم پرون يې پیغام ولیږلو ويې ویل رانه لرې اوسه سمدلاسه مې بلاک کړه خو بیا دې کار ته څهٔ اړتیا وه؟؟ خو بس پریږده يې ...

شپې ورځې او اونۍ تیرې شوې، غالب د ټولګیوالو د سترګو تور جوړ شو، د بازاریابۍ غوصه ناکې استادې هم لهٔ غالب سره ښهٔ چلند کولو، د هغې یادونه یې شاته واچول او خپل درسونه یې ویل د ٪۲۰ او ٪۶۰ آزموینو تر ټولو لوړې نمبر د غالب وې خو ګلابو ته یې پهٔ دې موده کې تش یو نظر هم ونکړ...

د فاینل آزموینو ورځې را رواني وې غالب پهٔ پوره توګه بدل شوی ؤ سر بهٔ یې تل کتاب ته ټیټ ؤ د سهار وخت ؤ ترټولو مخکې راغلی ؤ نوټ یې لیکلو د ټولګي دروازه خلاصه شوه ګلابو ټولګي ته دننه شوه او پر خپل ځای کښیناسته، غالب یې لهٔ کتابونو سر پورته نکړ، شیبه وروسته ګلابو لهٔ خپل ځای را پورته شوه د غالب خواته را روانه شوه ویې ویل:

- کهٔ کیږي خپل د نوټونو کتابچه راکړه ستا نوټونه ډېر واضیح دي

غالب هیڅ ونهٔ ویل، نهٔ یې ور وکتل ګلابو بیا وویل:

- لکه چې پوی نهٔ شوې؟ د نوټونو کتابچه...

غالب یې لهٔ ځای پورته شو او لهٔ ټولګي وؤت د دهلیز پهٔ کونج کې ودریدو او پهٔ سترګو یې بې اختیاره اوښکې رواني وې چې شوکت غږ وکړ:

- څه کوې راځه ټولګي ته

غالب ور ونۀ کتل ویې ویل:
- ته ځه، زه درځم

غالب خپلې اوښکې پاکې کړې او بیرته ټولګې ته ولاړ پر خپل ځای کښیناست، شوکت ور وکتل ورته ځیر شو ویې ویل:
- سترګې د سرې دي لکه چې شپه او ورځ درس وایې لږ خوب هم کوه

غالب څه ونۀ ویل شوکت ورو وویل:
- اوس خو بۀ هم ورسره مینه نۀ لرې؟

غالب پۀ خندا وویل:
- ههههه! زۀ بیخي داسې څوک نۀ پیژنم چې ورسره مینه ولرم

شوکت څه ونه ویل غلی ؤ...

ټولګی ډک شو ټول راغلي ؤ شوکت تیر درس لوستو وړانګې غږ کړ:
- شوکته! یو وار خو راشه

غالب شوکت ته ور وکتل، شوکت بیرتونه تاو کړل او ور روان شو...

څو دقیقې وروسته بیرته راغی غالب ته یې وویل:

- دلته شور ماشور دی راځه کتابتون ته

غالب ورسره ولاړ کتابتون ته دننه شول، کښیناستل شوکت وویل:

- یوه شیبه! درس مه وایه موضوع بل څه ده

- څه؟ څه شوي؟

- ته ولې داسې کوې؟

- څه مې کړي؟

- وړانګې ویل چې ټولو سره خاندې خبرې کوي خو هوسۍ ته تش سلام هم نهٔ ورکوي

غالب غلی ؤ، لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- نو زما څه کیږي؟ چې سلام ورکړم؟

- پرېږده یاره مخکې یې له تا نوټونه غوښتي وو او ته همداسې د باندې وتلی وې، ریښتیا! ته ځکه د باندې کونج کې ولاړ وې

- بس پرېږده یې کهٔ د هغې پهٔ اړه نورې خبرې کوې خو هیڅ یې مکوه

شوکت غلی شو...

غالب لهٔ کتابتون بیرته ټولګي ته ولاړ، مینه همغه مینه وه خو پهٔ ضد بدله شوې وه د مینې زور یې د درسونو پهٔ ویلو باسلو، همداسې وخت پهٔ تیریدو ؤ لومړی سمسټر خلاص شو غالب هغسې تر ټولو لوړې نمرې اخیستې وې، نوی سمسټر پیل ؤ ځکه پهٔ صنف کې شورماشور ؤ خو غالب غلی ؤ دا ورځ هم تیره شوه غالب کور راغی...

کورنۍ غړو سره یو ځای ناست ؤ، ورور یې وویل:
- مننه

غالب پورته ور وکتل ویې ویل:
- مننه د څه لپاره؟
- ههه مننه چې زما خبره د ومنله
- کومه؟
- همدا چې درسونو کې کوښښ کوې خو یوه خبره کوم، درس ووایه خو داسې مه اوسه ته چې چُپ وې ټول کور داسې ښکاري لکه هدیره

غالب سوړ اسویلی وویست ویې ویل:

- آه! لالا لهٔ تا بهٔ یې څه پټه کړم خو زړه کې مې هغه زور نشته

ورور یې څه ونهٔ ویل کوچني ورور یې د خونې لهٔ بل سر غبږ کړ:

- د جانان لیونی مینې د زړه زور زما اوبه کړ

غالب پهٔ غوصه وویل:

- اې څه خر یې

چوپتیا خوره شوه، غالب یې موبایل لهٔ جیب را وباسلو د واره د پیغام شرنګ شو، شوکت ۀ لیکلي یې ۀ:

- خبر شوې؟
- پهٔ څه شي؟
- ټول پوهنتونونه د دوه اونیو لپاره رخصت شول
- ولې؟
- همدا د کُرونا لپاره

غالب یې ورور ته وویل:

- لالا یو څهٔ وغواړم؟
- ووایه څه غواړې؟

- کهٔ موټر... موټر راکړې پوهنتونونه رخصت شول زه یو څو ورځې کلي ته ځم
- ههه نو ولې د ژبه بندیزي موټر خو یوازې زما ندی، سمه ده

غالب لهٔ خونې ووتلو مور یې پهٔ انګړ کې جامې وینځلې ور غږ یې کړ:
- ادې! زهٔ کلي ته ځم
- قربان د شم زویه نو دا وخت؟
- هو ټول خلک ځي امن دی تر ماښام ۷ بجو به ورسیږم

مازدیګر پهٔ خلاصېدو ؤ چې غالب حرکت وکړ ګړی وروسته د پلچرخي له پُل تیر شو د کابل - جلال آباد پهٔ لویه لاره روان ؤ موټر کې د شفیق مرید سندره چالانه وه:

ددې سترګو پهٔ پردو کې د تصویر دی
کهٔ پهٔ ټولو آئینو کې د تصویر دی

موټر هغسې روان ؤ د سندرې پهٔ دې بیت سره:

ښکاري ته هم زما قتل لوی اتل کړې

ددې ښار په منارو کې د تصوير دی

موټر ځای په ځای ودريدو، غالب له ځانه سره وويل:

- اوووف! ژوند دې راته عذاب جوړ کړی، چيرته وتښتم ستا له يادونو...

بيرته يې موټر روان کړ شيبه وروسته يې موټر بيرته وګرځولو بيرته د کابل په لوري روان شو...

شپه وه لارې خلاصې وې، ګړۍ وروسته بيرته کورته را ورسيد موټر يې کور ته دننه کړ ورور يې وويل:

- ولې بيرته راغلې؟

- بس زړه مې ونهٔ شو

غالب همداسې خپلې خونې ته ولاړ او ويده شو...

د غالب سترې شپه بيا سبا شوه او سترې ورځ يې پيل شوه، راويښ شو سترګې يې پرانيستې د خونې دروازه ټک ټک شوه مور يې غږ کړ:

- زویه! ویښ یې کهٔ نه؟ راځه چای تیار دی

څو شیبې وروسته ورغی دسترخوان یې خور کړ ټول ناست ؤ، د غالب د موبایل شرنګ شو شوکت پیغام لیږلی ؤ:
- موبایل دې ولې بند ؤ تیره شپه؟ څو ځلې مې زنګ ووهلو، خبره داسې وه چې وړانګې نهٔ پوهیږم زما شمیره له کومه کړې خو پهٔ واټسپ یې پیغام استولی ؤ ویل یې چې د غالب شمیره راکړه څنګه وکړم؟

څو شیبې وروسته یې ځواب ورکړ:
- بلاک یې کړه، کیسه کې یې مه اوسه

غالب پوهیدو چې د صبر میوه خوږه ده او صبر یې هره ورځ خپلې پایلې ښودلې خو دننه ضد یې ړوند کړی ؤ...

د قرنطینې رخصتیو ورځې تیریدې وخت چیرې تم کیږي، پهٔ چا ښهٔ تیریږي پهٔ چا بد او غالب د درسونو پهٔ لوستو تیرې کړ، دوه اونۍ تیرې شوې پوهنتون پیل شوی ؤ خو لومړۍ ورځ غالب ولاړ نه...

دوهمه ورځ وه غالب پوهنتون ته روان شو، ورسيدو د پوهنتون دروازې سره شوکت او ځو نور ټولګيوال ولاړ وو غالب وويل:

- څه کوئ؟ راځئ دننه

شوکت وويل:

- اوهوو! تاته پهٔ ټمه وو ځو کيک او ځينې نور شيان راوړو
- کيک څه کوئ؟ خيريت دی
- ولې تاته نده معلومه چې نن د معلم ورځ ده
- اوه! زما پام نه ؤ

ټول روان شول...

ګړۍ وروسته بيرته را ورسيدل شوکت وويل:

- د پوهنځي کتابتون کې يې لمانځو له رئيس مو اجازه اخيستې ده

کتابتون ته دننه شول ټول ټولګيوال راغلل د کتابتون ډيکوريشن پهٔ خلاصيدو ؤ ګلابو او نورې انجونې هم يو څنګ ته ناستې وې د غالب د موبايل شرنګهار شو کتابتون کې شورماشور ؤ دباندې ووتلو موبايل بند شو ګلابو راغله غالب بيرته کتابتون ته دننه کيدو ګلابو غږ کړ:

- غالبه! څو شيبې خبرې وکړو؟

غالب نهٔ څه وویل نهٔ یې ور وکتل گلابو له لاس ونیولو او ټولگي ته یې دننه کړ ټولگی تش ؤ یې پهٔ ژړغوني غږ یې وویل:

- ولې رانه تښتې؟ ولې! ما څه گناه کړې؟

غالب هیڅ نهٔ ویل گلابو پر څوکۍ کښیناسته لهٔ سترگو یې اوښکې رواني وې غالب وروسته لهٔ میاشتو ور وکتل گلابو وویل:

- راشه کینه

غالب هغسې ولاړ ؤ گلابو بیا وویل:

- وایم کینه !

غالب ورغی لرې ترې کښیناست پهٔ غوصه وویل:

- وایم زما څنگ ته کینه نږدې

غالب نږدې ور کښیناست گلابو وویل:

- ماسره مینه لرې؟

غالب گونگی ؤ هیڅ یې نهٔ ویل گلابو پهٔ غوصه وویل:

- ووایه! نور وخت نهٔ درکوم ډېره وځوریدم بس نهٔ ده؟

غالب وویل:

- نه

- څه نه؟

- نه مانا نه مینه درسره نهٔ لرم

- آه! ته د کومې ختې جوړ یې ټول وایي مینه راسره لري او ته څه وایې؟

غالب غلی شو لنډه شیبه وروسته یې وویل:

- چاته چې خپل عزت ګران وي تاسره بهٔ مینه ونکړي

- ولې پهٔ ما څه شوي؟

- هو لکه هیڅ چې نهٔ پوهیږې زما د ګوابنلو لپاره خو خلک رالیږې او خبره هم نهٔ یې

- څه ؟

- هو همغه کسان چې زهٔ یې وګوابنلم تا نهٔ وو رالیږلي؟

ګلابو غلې شوه، شیبه وروسته غالب وویل:

- رینبتیا ترخهٔ وي ځکه اوس ګونګی شوې

د ګلابو پهٔ سترګو اوښکې را روانې وې، شیبه وروسته یې پهٔ ژړغوني غږ وویل:

- قسم کوم زهٔ پهٔ هیڅ نهٔ پوهیږم، خو دا همغه کسان دي

غالب د ګلابو اوښکې نشواى ليدلى، ور نږدې شو اوښکې يې ورته پاکې کړې ويې ويل:

- ښه اوس غلې شه، او تا کوم کسان يادول؟

- نهٔ پوهيږم لومړي سمستر کې هغه د عملي کار پهٔ يو فورم کې ټولو خپلې شميرې وليکلې لهٔ هغه ورځې راهيسې چا راته زنګونه وهل ډېره يې وځورولم اړ شوم سيم کارټ مات کړم، هغه يو کس زنګ وهلو ستا پهٔ اړه يې راته وويل چې لرې اوسه ترې

له همغې ورځې راهيسې تا خپل ځاى بدل کړ ټولو سره بهٔ دې خبرې کولې خو ماته د هن راکتل هم نه پهٔ همدې غم کې زما هيڅ دې خبرې ته پام نشو...

غالب وويل:

- آه! تا وويل او ما ومنله لهٔ هغې يوه ورځ مخکې تا واټسپ کې پيغام واستولو چې لهٔ ما لرې اوسه هغه څه وو؟

ګلابو يې له خپلې لاسي کڅوړې موبايل را وباسلو د وړانګې سره د پيغامونو پاڼه يې خلاصه کړ ويې ويل:

- وګوره دا وړانګې راته وويل چې کهٔ مينه درسره لري نو ناشونې ده چې وړدار شي ته داسې يو پيغام ورته وکړه چې څه کيږي، خو! تا بلاک کړم

غالب غلی شو، د ګلابو پر مخ بیا اوښکې را ماتې شوې غالب پورته شو د ګلابو اوښکې یې پاکې کړې له لاسونو یې ونیوله ویې ویل:

- راځه چې کیک به خلاص شي

ګلابو یې لاس کلک نیولی ؤ ویې ویل:

- نو یو ځل خو ووایه

- څه ووایم؟

- مینه راسره نهٔ لرې؟

غالب له شیبې چوپتیا وروسته چغه کړه:

- مینه درسرررررره لرم، ګلابو!

- زهٔ هم درسره ډېره مینه لرم خو لږ پام کوه نه وینې پوهنتون کې یو څوک بهٔ یې واوري

- نه نه زه اوس هیڅوک نهٔ وینم، بغیر له هغه راتلونکي ژوند چې لهٔ تاسره بهٔ یې لرم

ګلابو مُسکی شوه ویې ویل:

- ښه اول ته دباندې ووځه بیا زهٔ درځم

غالب دباندې ولاړ، لنډه شيبه وروسته گلابو هم ولاړه، په کتابتون کې د لمانځلو مراسم پيل شوي وو شوکت غالب ته وويل:
- چيرته وې ؟

غالب شوکت ته غيږه ورکړه شوکت پهٔ حيرانتيا سره وويل:
- څه شوي خوشحاله ښکارې؟
- د معلم ورځ ده مبارکي مې درکړه
- خو ماته ولې؟ زه معلم يم؟
- هو زما معلم خو ته يې

شوکت مُسک شو، څو شيبې وروسته استادان راغلل مراسم پهٔ خوشحالۍ او خندا سره تير شول د وخت پهٔ تيريدو ټول محصلين ولاړل گلابو او وړانگه هم لهٔ ټولگي ووتل غالب يې شاته پسې ورغی د پوهنځي دهليز کې نور څوک نهٔ وو غږ يې کړ:
- گلابو !

گلابو شاته ور وکتل وړانگې ته يې وويل:
- ته دباندې پهٔ تمه شه زهٔ درځم

د غالب پهٔ لور را روانه شوه ويې ويل:
- څه وايې ؟
- خپله شميره نهٔ راکوې تا ويل سيم کارټ مې مات کړ نوې شميره؟

ګلابو موبايل ترې واخيست خپله شميره يې وليکله غالب ته يې
ورکړ غالب شميرې ته ځير شو ويې ويل:
- دا خو ۹ شميرې دي، يوه شميره کمه ده

ګلابو ترې روانه شوه ويې ويل:
- يوه شميره يې خپله پيدا کړه زهٔ دې دومره وځورولم دا يې غچ
دی...

ګلابو ولاړه، څو شيبې وروسته غالب هم د کور پهٔ لور روان شو
څيره يې له لرې د نوي غوړيدلي ګل پشان تازه ښکاريده کور ته
ورسيد، د کور مخ کې يو نوی ماډل موټر ولاړ ؤ، خير! کور ته دننه
شو مور او مشر ورور يې انګړ کې ناست وو غالب وويل:
- لالا دباندې موټر چې ولاړ دی ؟ د چا دی؟

ورور يې مُسک شو ويې ويل:
- زما موټر خو وينې انګړ کې ولاړ دی زما خو ندی
- نه ما ويل د دروازې مخه يې بنده کړې

شيبه وروسته يې ورور له جيب کلی را وباسې غالب ته يې ورکړې
ويې ويل:

- واخله کور ته يې دننه کړه، ستا لپاره مې اخيستی د کابل پوهنتون مزل اوږد دی ځکه

غالب باندې پهٔ دې ورځ د خوښيو باران ؤ، له وروور يې مننه وکړه او دباندې ووتلو چې موټر کور ته دننه کړي له هاخوا يې څو ملګري را روان وو يوه چغه کړه:

- کوچني وروور دې وويل، مبارک د وي خو موږ ته چې چکر رانکړې نهٔ کيږي

غالب يې د ملګرو خبره پر ځمکه ونهٔ غورځوله ټول موټر کې کښيناستل پهٔ چکر ولاړل ورځ پهٔ چکر تيره شوه، د ماښام پای ؤ غالب بيرته کورته را ستون شو، مور يې وويل:

- زويه! ډوډۍ تياره ده

- نه مورې زه موړ يم دباندې مې وخوړله

خپلې خونې ته روان شو د کور دهليز کې ټلويزيون روښانه ؤ سندره غږيده:

- ګلاب ګلاب ځوانان رانه پهٔ سرو ...

غالب وارخطا شو لهٔ ځانه سره يې وويل:

- اوف! ګلابو ته مې زنګ هم ونهٔ وهلو

پهٔ منډه يې خپلې خونې ته دننه شو، موبايل يې را واخيست لهٔ ځانه سره يې وويل:
- اړ يم لهٔ صفر تر لسو يوه يوه شميره وليکم ترڅو د ګلابو شميره پيدا شي

لهٔ صفر يې پيل وکړ زنګ يې تير کړ ځواب يې ورکړ غالب وويل:
- هلو!

يو دروند غږ تر غوږ شو:
- هلو! اورم

د واره يې موبايل بند کړ څو شميرې يې ډايل کړې د شپږمې شميرې نوبت شو ډايل يې کړه شيبه وروسته يې ځواب ورکړ غالب وويل:
- هلوو!

چا غږ ونکړ، لنډه شيبه وروسته غالب بيا وويل:
- غالب يم!

له لنډې شيبې وروسته يو خوږ غږ تر غوږ شو:
- زه هم د غالب ګلابو يم

تیریږي خو بس کله کله سخـــت شـــي
چې محبوب درسره وي کال هُم ساعت شي

د بیلتون کیسې د چا هُم خوښې نهٔ دي
غوره هغه شي چې پای یې مُحبت شي

د نړۍ تاج او تخت واړه لهٔ عاشق هېر
چې مصروف د معشوقې پهٔ سلطنت شي

رحیمي! بهٔ ستوري شماري نور به څه کا؟
چې یې یار د بې وفا پهٔ نوم نامزد شي

د ملا اذان وخت ؤ، خو گلابو او غالب هغسې خبرې کولې شپې، ورځې او میاشتې تیریدې داسې نهٔ ښکاریدل چې بیا بهٔ ستونزې ددې خوږې مینې پهٔ مخ کې خنډ جوړ کړي خو دا د انسانانو پهٔ لاس کې ندي...

- ۲۰۲۰ میلادي کال ، نوومبر ۱ نېټه

غالب او ګلابو د پوهنتون په بڼ کې د يوې ونې لاندې ناست وو، ګلابو وويل:

- زما کتابچه ټولګي کې پاتې شوې ته خپله کتابچه راوخله له بيک دې...

- ولې کتابچه څه کوې؟ په شنو پټو کې ناست يمه نو خو نو

ګلابو په خندا شوه ويې ويل:

- ته اوس لۀ ځان کسکر مه جوړوه کۀ کتابچه وي ټول بۀ ګُمان کوي چې درس وايو ګني بل ګُمان بۀ وکړي

غالب غلی شو بيک ته يې لاس کړ ويې ويل:

- ياره بس دی نور دا د قيد ژوند راځه واده وکړو

ګلابو څه ونۀ ويل غالب وويل:

- څنګه؟ اوس خو ډاډه يې چې زۀ به تل درسره مينه کوم

ګلابو بانه له يو بل سره ور وستل څه يې ونه ويل، غالب بيا وويل:

- لکه چې زړه دې ندی؟

ګلابو د واره وويل:

- ما نو کله ویلي چې زړه مې ندی، تهٔ خو هم هیڅ پهٔ مینه او ناز نهٔ پوهیږې مور دې راولیږه زه چې هو ووایم زما پلار یې مني

- ښه داسې ده، نو زه همدا اوس ځم چې تر ماښامه تمرین وکړم چې مور او ورور ته څنګه ووایم

غالب منډه کړه ګلابو هم ټولګي ته ولاړه، غالب کور ته را ورسید موټر یې ودرولو خونې ته دننه شو د مور څنګ ته یې نږدې ور کښیناست ویې ویل:

- څنګه یې مورې؟

مور یې رډ رډ ور وکتل ویې ویل:

- ښهٔ خو یې ؟ څنګه لا در یاد شوم!

- اوهوو! مور مې یې بس هر کله رایادیږې

- ههه! ښه خبره څه ده؟

غالب وویل:

- مورې ته خو پوهیږې چې زهٔ لوی شوی یم؟

- هههه! نه ماته همغه کوچنی غالب یې، کوچنی چې وې ډېر شوخ وې

- یاره مورې زه لوی شوی یم نور

کوچني ورور یې پېجي کولو لوبه خلاصه شوه موبایل یې کېښود ویې ویل:

- وروره! خو سیده ووایه چې واده راته وکړې

غالب په غوصه وویل:

- گوره هلکه ته لهٔ خپل حد تیر شوې

مور یې وویل:

- ښه نو واده نهٔ غواړې ؟

- نه مورې

- نو څه خبره ده بله؟

غالب سور واوښت ویې ویل:

- ما ویل نه مورې غواړم یې!

مور یې مُسکۍ شوه ویې ویل:

- انجلۍ څوک ده؟

غالب یې مور ته ټوله کیسه وکړه مور یې وویل:

- ځه تهٔ آرام وکړه مازدیگر دې ورور ته وایم

غالب یې خپلې خونې ته ولاړ، ستړی ؤ ویده شو...

تر ډېره ويده ؤ ماښام کيدونکی ؤ، سترګې يې پرانيستې تياره وه اودس يې وکړ شيبه وروسته اذان وشو لمونځ يې وکړ، دعا يې کوله د خونې دروازه ټک ټک شوه ورغی، کوچنی ورور يې ؤ ويې ويل:

- ادې ويل چې معشوقې ته دې خبر ورکړه سبا ورځو

- ښه خو ورينداره ورته وايه ته ډېر کم عقل شوی يې

ورور يې لاړ...

غالب موبايل را واخيست د ګلابو شميره يې ډايل کړه زنګ يې تير کړ لنډه شيبه وروسته يې ځواب ورکړ:

- سلامونه

- وعليکم خبره واوره، کريډيټ مې پهٔ خلاصيدو دي سبا مې مور دوی درځي

- ريښتيا!

- هو هو

- ښه نو غوږ شه بيا سبا زهٔ پوهنتون ته نهٔ درځم مور دوی دې راځي نو چيرې کيږي خو ته ولاړ شه چې درسونه مهم دي

- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ...

- ۲۰۲۰ میلادي کال د نوومبر ۲ نېټه

د غالب تر ټولو اوږده شپه په سخته سبا شوه، لمر بیا پر ځمکه خور ؤ خو نن ورځ د لمر په وړانګو کې د زرګونو نور انسانانو ترڅنګ د غالب او ګلابو هیلې هم ځلیدلې، غالب پوهنتون ته ولاړ د دوهم ساعت آخري شیبې وې غالب شوکت ته وویل:
- زه یو څو شیبې دباندې ځم نن مې زړه نارامه دی
- ښه ورځه بې ته ولاړ شه چې ښه شې

غالب له ټولګي ووتلو د پوهنتون بڼ کې پر یوه څوکۍ کښیناست موبایل یې له جیب را وباسلو ډېټا یې روښانه کړه د واره د میسج شړنګ شو، واټسپ یې خلاص کړ د ګلابو پیغام راغلی ؤ د افغاني جامو شال یې په سر کړی ؤ صرف سترګې یې ښکاریدې غالب زنګ ووهلو، شیبه وروسته یې ځواب ورکړ ویې ویل:
- ښنګه ؤ، ځان مې ښکلی جوړ کړی
- اممم! ښه څه وشول؟
- مور دوی دې راغلې، وررور او تره دې بله خونه کې پلار سره ناست دي
- ښه موبایل کې چارج کم دی یو شعر ووایم؟

- ههه! هو خو کسکر واله نه

غالب وویل:

- چې پهٔ نوم دې تا شو بل ته نظر نهٔ کا
گلابو پهٔ یو دیدن مې مئین زړه کا

ستا د یوې مُسکا لپاره سل نخرې کړم
ستا پهٔ یوه مُسکا مې سل وارې زړه ښه کا

چې ته نهٔ وې درست جهان خالي خالي وي
گلابو غالب بهٔ ستا نه بغیر څه کا؟

موبایل بند شو، غالب ناست ؤ څو شیبې وروسته د ډزو اوازونه تر غوږ کیدل څو کسان نظامي جامې پر تن پوهنتون ته دننه شوي وو...

گلابو خپله خونه کې ناسته وه، گړۍ وروسته یې وریندراه راغله ویې ویل:

- مبارک د وي

ګلابو مُسکۍ شوه لهٔ حیاء یې څه ونه ویل د واټسپ د پیغام شرنګ شو وړانګې پیغام لیکلی ؤ:
- پهٔ کابل پوهنتون وسلوال برید شوی، موږ رخصت شوي ؤ خو غالب د باندې بڼ کې ناست ؤ هلکانو ورته زنګونه ووهل موبایل یې هم بند دی، ترهګرو ډېر ځوانان ویشتي دي

د ګلابو لهٔ لاس موبایل ولویدو او پر ځمکه را وغورځیده، پهٔ کور کې چغې شوې د غالب مور هم خبره شوه پهٔ چغو چغو یې ویل:
- آه زما بدبخته زویه دا څه وشول

د ګلابو مور هم پهٔ ژړغوني غږ ویل:
- واااې! لورې لهٔ واده مخکې کونډه شوې دا څه وشول؟؟

تر ناوخته مازدیګر پهٔ پوهنتون کې جګړه روانه وه...

ماښام شو جګړه پای ته ورسیدله د غالب ورور او د ګلابو پلار پهٔ روغتونونو ګرځیدل ځکه دا نه وه مالومه چې غالب مړ دی کهٔ ژوندی، څو روغتونونه یې وکتل خو غالب پیدا نهٔ شو شپه د غالب د

نهٔ پیدا کیدو پهٔ غم سبا شوه د غالب ورور هم د گلابو دوی پهٔ کور کې ؤ، یوازې ایمرجنسي روغتون پاتې ؤ ور روان شول، گړۍ وروسته ور ورسیدل د روغتون پهٔ مخ کې د شهیدانو د نومونو لیسټ ؤ پهٔ لیسټ کې د غالب نوم نه ؤ خو دننه یې هم څوک نهٔ پریښودل لهٔ ډېر ټینگار او عذر وروسته یې ور پریښودل ځای ځای بې صاحبه تابوتونه ایښي ؤ څو شهیدان یې وکتل غالب پیدا نهٔ شو لهٔ یو سپین ږیري یې وپوښتل:

- دلته ټول څومره شهیدان راوړل شوي

- زهٔ له پرون شپې راهیسې دلته یم، ۳۳ کسان شهیدان شوي وو د ډیرو خپلوان راغلل بس دا څلور شهیدان پاتې دي درې یې تاسو وکتل او هغه یو خو بیخي نهٔ پیژندل کیږي

د غالب ورور خواشینی د همغه تابوت پهٔ لور ور روان شو د تابوت تر څنگ یو کس ولاړ ؤ د غالب د ورور زړه درزیدو ورنږدې شو چې د تابوت تر څنگ ولاړ ځوان مخ را واړوو د غالب ورور پهٔ لوړ آواز وویل:

- غالبه!

او بې هوښه شو، سپین ږیري غږ کړ:

- ریښتیا! زما هیر شو چې دا ځوان در وپیژنم دا غالب ځوان دی له پرون شپې راهیسې د شهیدانو سره دی خدای د خیر ورکړي ډېره مرسته یې وکړه...

غالب ولاړ اوبه يې راوړې د ورور پر مخ يې وشيندلې ورور يې پهٔ هوښ راغی د واره يې غالب پهٔ څپيړه ووهلو ويې ويل:
- دومره بې مسوليته يې هلته د مور څه حالت دی هوسۍ بې هوښه پرته ده يو زنګ د نشو وهلی

غالب سر ښکته واچولو ويې ويل:
- لالا! داسې حال شو چې زما ځان هير شو ته وګوره شاوخوا پهٔ لسګونو ځوانان شهيدان شوي او زما موبايل کې چارج نشته

غالب يې له ورور سره روان شو غالب پهٔ موټر کې خپل موبايل چارج ته ورکړ، څو شيبې وروسته يې موبايل روښانه کړ ګلابو ته يې پيغام واستولو ويې ليکل:
- ښه يې؟ پهٔ ما هيڅ ندي شوي رک روغ يم

څو شيبې وروسته د پيغام ځواب راغی ليکلي ؤ:
- سلام زه د هوسۍ ورينداره يم موږ ته د هوسۍ پلار زنګ ووهلو موږ خبر يو چې ښه يې او هوسۍ هم ښه ده

غالب د پیغام ځواب ولیکلو:

- خو هوسۍ خپله چیرې ؟

- هغه وایي چې یوه میاشت راسره خبرې ونکړې

غالب له ځانه سره وخندل وروور یې رو رو ور وکتل ویې ویل:

- بې پروا!

دا وخت هم تېر شو ګلابو ریښتیا هم پوره یوه میاشت د غالب شمیره بلاک کړې وه، خو د غالب زړه ډاډه ؤ ځکه اوس ګلابو د غالب په نوم وه ددې داستان د ستونزو لړۍ ختمه شوه که نه؟ لا نده مالومه ځکه ژوند کې که ستونزې نه وي ژوند ورته نشو ویلی...

۲۰۲۱ میلادي کال د اګسټ میاشت

نور نو ستونزې خلاصې شوې یوه اونۍ کیږي د ګلابو او غالب د واده نېټه ټاکل شوې...

۲۰۲۱ میلادي کال د اګسټ ۱۴مه نېټه

د ماښام وخت کېدونکی ؤ په کور کې د خوښۍ ماحول جوړ ؤ شور ما شور ؤ، غالب خپله خونه کې ناست ؤ د ګلابو پیغام راغی:
- سبا مو واده دی، او خبرونه خو وینې شیبه په شیبه یو یو ولایت سقوط کېږي یو ځل زموږ واده پخیر تیر شي

غالب ځواب ورکړ:
- هیڅ خبره نشته، خبرونه ډېر مه ګوره نن به زه هم وختي ویده شم ته هم سبا مو اوږده او مهمه ورځ مخ کې ده...

څو شیبې وروسته غالب ویده شو، د ګلابو او غالب د مقدر دا شپه هم رڼا شوه د سهار لس بجې وې د ګلابو زنګ راغی ځواب یې ورکړ ویل یې:
- زه اوس ځم سینګارتون ته، نو که د پیغام ځواب مې درنکړ اندیښنه ونکړې زه خو ستا غوندې نه یم چې خبر درنکړم
- ښه خو واده خو شپې ته پیل کېږي دومره ژر به دې سینګار خراب شي
- نه ایله تر ماښام خلاص شي
- ښه سمه ده

موبایل یې بند کړ، کوچنی ورور یې راغی ویې ویل:

- راځه چې سینګار ته دې بوځم
- د څه شي سینګار زهٔ خو ناوې نهٔ یم
- یاره لږ خو دا بږیره او ویښتان اصلاح کړه

غالب یې لهٔ کوچني ورور سره سقاوې ته روان شو، بیروبار ؤ تر ناوخته نوبت ونه رسیدلو ۱:۰۰ بجه کیدونکې وه د غالب نوبت را ورسیدلو پر څوکۍ کښیناستلو بږیره یې نیمه جوړه شوې وه نیمه نه چې پر ټلویزیون تازه خبر راغی:
- کابل پهٔ اضطراري حالت کې ویل کیږي چې ارګ او د کابل ځینې حوزې د طالبانو په کنټرول کې دي

څو شیبې وروسته د هوایي ډزو غږونه واوریدل شول، ډیر خلک پهٔ منډه له سقاوې ووتل کس وویل:
- وروره پورته شه! د مرمیو باران دی دوکان بندوم ځان خو راباندې تاوان ندی

غالب لهٔ څوکۍ پاڅیدو له ورور سره یې ژر موټر ته پورته شو او کور ته ولاړل...

کور ته دننه شول کور تش ؤ ځینې راغلي میلمانه هم تللي ؤ پهٔ خونه کې کښیناست کوچنی ورور یې راغی ویې ویل:

- واخله نوي کالي او واسکټ دې

غالب کالي ترې واخیستل پر ځمکه یې وویشتل ویې ویل:
- بخت مې کوڼه دی

ورځ په اندیښنه کې تیره شوه د ګلابو موبایل بند ؤ حالت داسې نهٔ ؤ چې څوک دباندې ووځي په دې ډول درې ورځې تیرې شوې ماخستن ؤ غالب ویده کیدو چې پر واټسپ د ګلابو ویډیو کال راغی حیران شو خو ژر یې ځواب ورکړ د ګلابو پر تن د ناوې جامې وې غالب وویل:
- ته خو ښه یې، او تراوسه سینګارتون کې بنده یې؟
- زهٔ ښه یم
- خو دا شاته دومره ګڼه ګوڼه ولې ده؟
- هغه... مور ټول قطر کې یو دا وګوره دا کمپ دی
- څنګه؟
- زهٔ هم نهٔ پوهیږم دا مې ټول د پلار کارونه دي

غالب موبایل بند کړ د خونې نه د باندې ووت ورور ته یې ورغی ویې ویل:
- لالا! هغوی خو قطر کې دي
- څوک؟

- هغه... هوسۍ او کورنۍ يې

ورځې او شپې تيريدې ګلابو امريکا ته ورسيده خو غالب د کور د باندې هم قدم نهٔ ؤ ايښی د اګسټ ۲۶مه نېټه وه ټول پهٔ خونه کې ناست وو ورور يې راغی ويې ويل:
- ځانونه تيار کړئ، بس ځينې اړين شيان مو ځان سره را واخلئ ځو

غالب وويل:
- ولې چيرې ځو؟
- پوښتنې ډيرې مکوه وخت يې ندی

د څه ويلو چانس يې ورنکړ اړ وو چې ځانونه تيار کړي، ګړۍ وروسته روان شول د کابل هوايي ډګر عمومي دروازې سره ولاړل وو، ګڼه ګوڼه زياته وه ددې تلونکو خلکو مينځ کې ٪۹۰ خلک بې اسنادو او مدارکو روان وو ځکه دننه کيدل ستونزمن وو د مازديګر وخت پهٔ زور او ټيلو هوايي ډګر ته دننه شول تلونکي کسان يې ټول پهٔ قطار کينولي وو تر ماښامه ناست ؤ غالب وويل:
- لالا! خو ولې ځو...

لا د غالب خبره نه وه خلاصه چې د درز شو د هوايي ډګر د قصبې خوا دروازې نه تور لوګي پورته شول چغې شوې د لويو او وړو وسلو ډزې تر غوږ کيدې نور څه مالوم نهٔ شول څکه دوی دننه وو...

يو ساعت وروسته يوه لويه الوتکه راغله ټول پهٔ قطار ور روان وو، له مسافرينو ډکه شوه د الوتکې دروازه بنده شوه...

لهٔ کابل نه تر قطر، له قطر نه د امريکا د ويرجينيا کمپ پورې تګ درې اونې وخت ونيولو، ګلابو او غالب د امريکا ويرجينيا کمپ کې يوځای شول د ورور غوښتنه يې وه چې د همدې افغان کډوالو پهٔ شتون کې به د دوی نکاح وتړي او هغسې وشول که څه هم خاوره پردۍ وه خو خلک خپل وو د غالب او ګلابو واده د بيلابيلو اقوامو پهٔ شتون کې د کډوالو پهٔ کمپ کې وشو، خو دا واده له وطني ودونو ډېر رنګين ؤ څکه د هر قوم او هر رنګ افغان کورنيو شتون درلود پهٔ رنګينو مراسمو ګلابو د غالب ميرمنه شوه، کوچنی سټيج جوړ ؤ له نکاح وروسته غالب سټيج ته پورته شو ويې ويل:

- له تاسو ټولو مننه، کهٔ څه هم پهٔ خپل وطن کې مې واده ونشو کړای خو ما هسې ویل چې بخت مې کوټه دی، نه! بخت مې بیدار دی ځکه خو یې تاسو سره مخ کړم...

مورې پهٔ مینه واده وکړ، د مینې پهٔ دې دور کې له ډیرو ستونزو سره مخ شوي یو خو ژوند پهٔ ستونزو ژوند دی که ستونزې نهٔ وي ژوند بې مانا دی، ما هم تل ستونزو ته غیږه ورکړه خو مینه مې پرینښوده، زما ملګري شوکت بهٔ ویل چې " مینه کې د پای ټکی نشته صرف کامې دي"

غالب له شیبې چوپتیا وروسته وویل:
- خو خواشینی یم چې ترټولو ښه ملګری مې شوکت پهٔ دې مراسمو کې نه ؤ.

د خلکو د ګڼه ګونې له مینځ غږ شو:
- غالبه! زه دلته یم

پـــــــــای!